

sygn. akt II **K 522/17**

PR 1 Ds 1535.16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st. sek. sąd. Anna Krysiuk

W obecności oskarżyciela publicznego z PR Brzeg – ///

Po rozpoznaniu w dniu 15/01/2018r, 21/03/2018r.,21/05/2018 r. w Brzegu

sprawy A. C.

s. R. i W. z domu M.

ur. (...) w Ś.

Oskarżonego o to, że:

1. W dniu 18 października 2016 r. w B. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić C. G. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział jej zięć który jest ciężko chory i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 34,000,00 zł. na poczet kaucji, gdyż w przeciwnym wypadku będzie pozbawiony wolności i zabrane mu zostanie prawo jazdy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż C. G. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy,

tj. o czyn z art. **13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk**

2. W dniu 17 października 2016 r. w S. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić E. B. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za jej syna - B., a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 25.000,00 zł., aby sprawę załatwić bez udziału policji, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż E. B. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy,

tj. o czyn z art. **13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.**

3. W dniu 18 października 2016 r w L. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić Z. K. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział syn pokrzywdzonej, który jest ciężko ranny i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu nieustalonej kwoty pieniędzy w celu załatwienia tej sprawy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż Z. K. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy,

tj. o czyn z art. **13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.**

4. W dniu 18 października 2016 r. w L. w (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić H. W. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za jej wnuka, a następnie poinformował ją, że jest chory i potrzebuje pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż H. W. nie przekazała mu żądanej, nieustalonej kwoty pieniędzy,

tj. o czyn z art. **13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.**

5. W dniu 18 października 2016 r w L. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić M. M. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował pokrzywdzoną, że jej wnuk miał wypadek i w związku z tym potrzebuje pieniędzy na remont samochodu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż M. M. nie przekazała mu żądanej, nieustalonej znacznej kwoty pieniędzy, w złotych lub w walucie euro lub dolarach, których nie posiadała,

tj. o czyn z art. **13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.**

6. W dniu 12 października 2016 r w W. w (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić M. W. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział jej syn, który potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 28.000,00 zł., gdyż w przeciwnym wypadku będzie pozbawiony wolności, po czym M. W. przekazała mu kwotę 10.000,00 zł., gdyż tylko taką dysponowała,

tj. o czyn z art. **13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.**

7. W dniu 13 października 2016 r w O. w województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, doprowadził nieustaloną osobę do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej przekazał jej nieprawdziwą informację o tym, że osoba dla niej najbliższa brała udział w zdarzeniu drogowym, w którym został uszkodzony samochód w związku z czym pilnie potrzebne są pieniądze, które pokrzywdzoną nieustalona kobieta przekazała mu w kwocie 5.000,00 złotych w pobliżu sklepu (...),

tj. o czyn z art. **13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.**

I. uznaje oskarżonego A. C. za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt od 1 do 7 części wstępnej wyroku tj. przestępstw z art. 286 §1 kk i z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk przyjmując, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 91 §1 kk wymierza mu karę 10 **(dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,**

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w razie zarządzenia jej wykonania zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie tj. od godz. 14.15 w dniu 18/10/2016 roku do godz. 12.35 w dniu 20/10/2016 roku,

V. na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. kwotę 768 zł tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu, powiększoną o należny podatek VAT,

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.

sygn. akt II K 522/17

UZASADNIENIE

Niniejsze uzasadnienie na podstawie art. 423§1a kpk ogranicza się do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do tej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. w przedmiotowej sprawie został uznany za winnego tego, że:

1. W dniu 18 października 2016 r. w B. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić C. G. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział jej zięć który jest ciężko chory i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 34,000,00 zł. na poczet kaucji, gdyż w przeciwnym wypadku będzie pozbawiony wolności i zabrane mu zostanie prawo jazdy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż C. G. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy, tj. o przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk

2. W dniu 17 października 2016 r. w S. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić E. B. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za jej syna - B., a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 25.000,00 zł., aby sprawę załatwić bez udziału policji, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż E. B. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy, tj. o przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

3. W dniu 18 października 2016 r w L. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić Z. K. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział syn pokrzywdzonej, który jest ciężko ranny i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu nieustalonej kwoty pieniędzy w celu załatwienia tej sprawy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż Z. K. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy, tj. o przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

4. W dniu 18 października 2016 r. w L. w (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić H. W. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za jej wnuka, a następnie poinformował ją, że jest chory i potrzebuje pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż H. W. nie przekazała mu żądanej, nieustalonej kwoty pieniędzy, tj. o przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

5. W dniu 18 października 2016 r w L. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić M. M. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie

telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował pokrzywdzoną, że jej wnuk miał wypadek i w związku z tym potrzebuje pieniędzy na remont samochodu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż M. M. nie przekazała mu żądanej, nieustalonej znacznej kwoty pieniędzy, w złotych lub w walucie euro lub dolarach, których nie posiadała, tj. o przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

6. W dniu 12 października 2016 r w W. w (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić M. W. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział jej syn, który potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 28.000,00 zł., gdyż w przeciwnym wypadku będzie pozbawiony wolności, po czym M. W. przekazała mu kwotę 10.000,00 zł., gdyż tylko taką dysponowała, tj. o przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

7. W dniu 13 października 2016 r w O. w województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, doprowadził nieustaloną osobę do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej przekazał jej nieprawdziwą informację o tym, że osoba dla niej najbliższa brała udział w zdarzeniu drogowym, w którym został uszkodzony samochód w związku z czym pilnie potrzebne są pieniądze, które pokrzywdzoną nieustalona kobieta przekazała mu w kwocie 5.000,00 złotych w pobliżu sklepu (...), tj. o przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

Oskarżony ur. (...) w Ś.. Nie karany sądownie. Posiada wykształcenie zawodowe, jest ślusarzem - spawaczem. Jest rozwiedziony. Nie pracuje – jest rencistą, renta w wysokości ok. 780 zł netto miesięcznie, częściowo pozostaje na utrzymaniu matki. Posiada dwoje dzieci na utrzymaniu. W trakcie postępowania sądowego przyznał się w części do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(Dowód: dane osobowe k.366

karta karna, k 126

wyjaśnienia oskarżonego k. 71-76, 77-80, 140-141, 448).

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu jako bezsporny nie wymaga szerszego uzasadnienia.

Wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego prowadzą zatem do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że:

1 . W dniu 18 października 2016 r. w B. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić C. G. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział jej zięć który jest ciężko chory i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 34,000,00 zł. na poczet kaucji, gdyż w przeciwnym wypadku będzie pozbawiony wolności i zabrane mu zostanie prawo jazdy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż C. G. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy,

2. W dniu 17 października 2016 r. w S. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić E. B. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za jej syna - B., a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział

i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 25.000,00 zł., aby sprawę załatwić bez udziału policji, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż E. B. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy,

3. W dniu 18 października 2016 r w L. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić Z. K. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział syn pokrzywdzonej, który jest ciężko ranny i potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu nieustalonej kwoty pieniędzy w celu załatwienia tej sprawy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż Z. K. nie przekazała mu żądanej kwoty pieniędzy,

4. W dniu 18 października 2016 r. w L. w (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić H. W. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za jej wnuka, a następnie poinformował ją, że jest chory i potrzebuje pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż H. W. nie przekazała mu żądanej, nieustalonej kwoty pieniędzy,

5. W dniu 18 października 2016 r w L. przy ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić M. M. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował pokrzywdzoną, że jej wnuk miał wypadek i w związku z tym potrzebuje pieniędzy na remont samochodu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż M. M. nie przekazała mu żądanej, nieustalonej znacznej kwoty pieniędzy, w złotych lub w walucie euro lub dolarach, których nie posiadała,

6. W dniu 12 października 2016 r w W. w (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, usiłował doprowadzić M. W. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej podał się za policjanta, a następnie poinformował o fikcyjnym zdarzeniu drogowym, w którym miał brać udział jej syn, który potrzebuje pomocy polegającej na wpłaceniu kwoty 28.000,00 zł., gdyż w przeciwnym wypadku będzie pozbawiony wolności, po czym M. W. przekazała mu kwotę 10.000,00 zł., gdyż tylko taką dysponowała,

7. W dniu 13 października 2016 r w O. w województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z osobą o nieustalonych personaliach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd, doprowadził nieustaloną osobę do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej przekazał jej nieprawdziwą informację o tym, że osoba dla niej najbliższa brała udział w zdarzeniu drogowym, w którym został uszkodzony samochód w związku z czym pilnie potrzebne są pieniądze, które pokrzywdzoną nieustalona kobieta przekazała mu w kwocie 5.000,00 złotych w pobliżu sklepu (...),

zachowaniem swoim wyczerpał znamiona przestępstw z **art.** 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

Sąd przyjął przy tym, że czyny te stanowią ciąg przestępstw albowiem popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności. W przypadku art. 91 § 1 k.k. za krótkie odstępy czasu można uważać okres nawet do sześciu miesięcy. Nadto, w przypadku wszystkich czynów zaistniała tożsamość kwalifikacji, skoro każdy z nich wypełnił ten sam ustawowy zespół znamion, zawartych w art. 286 § 1 k.k. Istotnym jest, że wskazane czyny zostały popełnione w podobny sposób, albowiem sprawca za każdym razem wykorzystał taką samą, powtarzającą się sytuację (sposobność) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonych.

Zgodnie z treścią artykułu 286 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub zdolności do należącego pojmowania przedsiębranego działania.

Błędem w rozumieniu znamion tego przestępstwa jest niezgodność między obiektywną rzeczywistością, a jej odbiciem w świadomości człowieka. Błąd w rozumieniu przestępstwa oszustwa to fałszywe wyobrażenie, czyli urojenie lub nieświadomość, dotyczące faktów, zjawisk, stosunków, okoliczności dotyczących osób, jakości, liczby i wartości rzeczy, a także co do istniejących przepisów prawnych. Wprowadzenie w błąd danej osoby oznacza zachowanie prowadzące do fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w jej świadomości. Przy czym, przed podjęciem działania przez sprawcę pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Ustawa nie określa żadnych ograniczeń sposobu wprowadzenia w błąd; możliwe jest ono zatem przy wszelkich sposobach i metodach które doprowadzą do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy.

Brzmienie znamion oszustwa wskazuje jedynie, iż elementem, którym musi się charakteryzować każdy sposób wprowadzenia w błąd jest to, iż ma ono wywołać w konkretnym podmiocie wyobrażenie o istniejącym stanie rzeczy nie odpowiadające prawdzie.

Przestępstwo określone w art. 286 § 1 jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Niekorzystne rozporządzenie mieniem skutkować musi zmniejszeniem stanu majątkowego podmiotu, na rzecz tego, w stosunku do kogo nastąpiło rozporządzenie. Przez rozporządzenie mieniem rozumieć należy wszelkie czynności prowadzące do zmiany we władaniu mieniem. Niekorzystne rozporządzenie mieniem może nastąpić w formie przewidzianej w prawie cywilnym, a więc poprzez wszelkie rodzaje umów przenoszących własność, zobowiązujących do określonych działań pokrzywdzonego itp. Takie niekorzystne rozporządzenie mieniem odnośnie pokrzywdzonego niewątpliwie nastąpiło. Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga aby działanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądaną dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć osiągnąć korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Dla przyjęcia zamiaru, iż sprawca działał w celu oszukania, konieczne jest ustalenie, że sprawca miał świadomość wprowadzania w błąd pokrzywdzonego i działał w celu doprowadzenia ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem dla osiągnięcia korzyści majątkowej. Dokonując ustaleń w sprawie Sąd przyjął, że oskarżony działał wspólnie z inną nieustaloną osobą. Zauważyć bowiem należy iż sam oskarżony wskazał że wraz z nim działała inna osoba, której jednak nie udało się ustalić w trakcie postępowania. Podjęte bowiem przez niego zachowania i udział w nich świadczy że miał on pełną świadomość podejmowanych zachowań i ich celu i obejmował je swoją świadomością.

Wymierzając oskarżonemu karę za dokonane przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniono zatem, rodzaj naruszonego dobra (wymiar sprawiedliwości), stopień szkodliwości społecznej czynu, jak i zawinienie sprawcy. Sąd, stosownie do dyrektyw wymiaru kary z art. 53 kk baczyl, by rodzaj kary i jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił także motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw występku, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Z uwagi na powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze, iż przypisanych mu czynów oskarżony dopuścił się działając w warunkach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 k.k.

Na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary Sąd warunkowo zawiesił na okres próby lat 2. Zawieszając wykonanie kary Sąd miał na względzie wspomniane wyżej przy uzasadnieniu wymiaru kary okoliczności a nadto fakt, iż zawieszenie wykonania kary na okres dwóch lat jest w stosunku do oskarżonego wystarczające i konieczne. Zawieszając wykonanie kary Sąd miał na uwadze przede wszystkim właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa. Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż zawieszenie kary pozbawienia wolności na okres lat dwóch

spełni cele postępowania karnego względem oskarżonego ze wskazanych wyżej względów. Nadto na podstawie art. 72 §1 pkt 1 Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby.

Z wyżej wskazanych motywów ferowana oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia zawinienia, szkodliwości społecznej przypisanych mu czynów, a nadto spełnia swe wymogi w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Sąd zastosował warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, ponieważ uznał, iż kara ta będzie mieć względem oskarżonego charakter przede wszystkim wychowawczy i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego czynów zabronionych, a nadto wykorzeni w nim poczucie bezkarności.

Istotnym jest także fakt, iż w ocenie Sądu, warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością i jednocześnie spełni swe zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Postawi także oskarżonego przed wyborem co do dalszego swojego postępowania i jego konsekwencji.

Orzeczona wobec oskarżonego kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie więc dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością i jednocześnie spełni swe zadania w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył okres zatrzymania w sprawie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w razie jej wykonania.

Pozostałe orzeczenia uzasadniają powołane przepisy.